

Úvodník

Pomalým krokom sa blíži leto. Leto. Ten čas nekonečného voľna, žiadne domáce úlohy, žiadne stresujúce písomky a ospalé rána. Len sladký oddych. Poniektorí z nás si nájdu letné brigády, aby si zarobili aspoň nejaký ten cent ;-). Budeme ležosiť, užívať si nielen piatkové večery, pozerat' na oblohu a s našou letnou láskou rátať na nej hviezdy. Budeme športovať, plávať, bicyklovať, hrať tenis, opaľovať sa, v tieni listovať najnovšie knihy od našich obľúbených spisovateľov, ležať na tráve a vnímať šuchot lístia a zvuky leta... S priateľmi navštevovať rôzne akcie, festivaly, tábory, sedieť pri ohni a rozprávať sa o všetkom a zároveň o ničom, smiať sa na hlúpostiach a kúpať sa v mori... Rozvaľovať si „šunký“ na pláži a večer sa túlať neznámym mestečkom... Cez deň navštevovať rôzne pamiatky a plaviť sa na lodi...

Áno, áno! Tešíme sa všetci na ten oddych, pohodu, pokoj... Každý máme predstavu o dvojmesačných prázdninách, niekto sníva o tom, aby zaliezol do tieňa stromu a celý deň presedel pri knihe, pri notebooku... Niekto strávi leto s rodičmi na chalupe alebo na dovolenke pri mori či v horách... Niekto sa teší na akcie s priateľmi... A niekto neplánuje vôbec a užíva si všetko, čo príde, plnými dúškami...

Napriek tomu ešte stále máme mesiac máj a škola nám stále trvá! Máme už len

mesiac na to, aby sme zabrali z posledných síl a vylepšili si svoje koncoročné vysvedčenie, ktoré sa pomaly, ale isto blíži... Nenechávajte si všetko, milí študenti, na poslednú chvíľu! Všetko si pekne rozplánujte, nech máte čas na vylepšenie si každého predmetu... Aby ste mali na konci školského roku zo seba dobrý pocit, že sa na letný oddych zberáte zaslúžene, po tvrdej školskej „makačke“.

Chcela by som venovať pozornosť aj našim štvrtákom. Ich pút' na gymnázium sa končí. Verím ale, že na nás nezabudnú a budú radi spomínať na dni, ktoré tu zažili. Prajem im v mene celého gymnázia, aby sa im na ich ďalšej ceste života darilo a vedeli sa radovať z maličkostí. Aby boli voči ostatným ľuďom milí, priateľskí a nápomocní :-).

Tento školský rok 2008 / 2009 nech si už každý zhodnotí sám :-), ale ja verím, že ak sa aj niekomu z nás prihodila nemilá vec, môžeme si povedať : „ Je to minulosť, tú nezmením, treba sa zameriavať na budúcnosť!“ ;-)

Prajem vám pevné nervy pri opravovaní známok na vysvedčení, výborné výsledky a príjemné leto s kopou nezabudnuteľných zážitkov! ;-)

Ak sa podarí, stretneme sa v septembri 2009 ! ;-)

Dominika ☺

Jedna spomedzi nás

V tejto pravidelnej rubrike vám prinášame tentoraz rozhovor s **Nikolou Kovárovou**, študentkou 1.B triedy v našej škole, ktorá sa taktiež umiestnila v TOP 12 na Športovcovi Myjavy 2008. Je úspešnou reprezentantkou našej krajiny v horskej cyklistike.

Ako dlho sa venuješ horskej cyklistike?

Začalo sa to od mojich troch rokov, kedy prvé trasy viedli s rodičmi a bratom na Starú Myjavu. Aktívne som začala pretekať v roku 1999 vo svojich šiestich rokoch v najmladšej kategórii na Slovenskom pohári v Trenčíne. Skoro stále som vyhrávala alebo som stála na stupni víťazov, čo sa mi veľmi páčilo. Vtedy mi ešte stačilo prirodzené nadanie a šikovnosť, no prechodmi do starších vekových kategórií je to už o náročnom a tvrdom tréningu.

Nie je to pre dievča trochu netradičný šport? Kto ťa k nemu priviedol?

Je, ale Cross country patrí medzi moje záľuby.

K tomuto športu ma priviedol môj otec, ktorý vo mne od malička pestoval lásku k bicyklu a cyklistike vôbec.

Akú najvzdialenejšiu krajinu si vďaka športu navštívila?

Vďaka horskej cyklistike som navštívila v roku 2007 Francúzsko – Metabief, kde som reprezentovala Slovensko na Majstrovstvách Európy, kam ma nominoval Slovenský zväz cyklistiky ako reprezentantku Slovenska.

Aké sú tvoje najväčšie úspechy?

Medzi mnou najviac cenené úspechy patrí 1.miesto na Národnej cyklistickej súťaži v Kremnici, získanie titulu Školský majster SR 2007 a druhé miesto na Národnej cyklistickej súťaži v roku 2008. Pravdaže, musím spomenúť aj ocenenie na Športovcovi Myjavy. Taktiež si cením víťazstvo v Slovenskom pohári. Ale v podstate každý pretek je pre mňa dôležitý a významný. I Specialized MTB liga, Pells Cup CZ, Artézia MTB Cup aj ďalšie.

Stal sa ti počas svojej kariéry nejaký vážnejší úraz?

Doposiaľ pri mne stálo vždy šťastie a okrem nejakých modrín a škrabancov ma úrazy obchádzali.

Venujem sa i tancu vo folklórnom súbore Kopaničiar, čomu predchádzalo moje pôsobenie v Kopaničiariku od r. 2003. Musím sklbiť tréning na bicykli s nácvikom v súbore, no a, pravdaže, vsunúť do toho prípravu do školy. Víkendy sa striedajú s pretekmi a vystúpeniami.

Nikolke želáme veľa ďalších úspechov

Zuzana Kováčová

Popri cyklistike tancuješ ešte aj v Kopaničiari. Ako to všetko stíhaš?

Foto : archív NikolýKovárovej

Lyžiarsky výcvik 2009

Aj tento školský rok naši prváci a kvintánia boli zjazdiť slovenské svahy. V dňoch 21.2. – 27.2. sa spoločne s pani profesorkami Ivančovou, Hornákovou a s páňmi profesorami Varsíkom a Kovaříkom vybrali na známe miesto – Lazy pod Makytou. Ubytovali sa v Chate Čertov a neskôr sa rozdelili na skupiny. Tí najlepší odhodlane „vyliezli“ na najvyšší kopec a pod dozorom profesorov sa nebojácne spúšťali. Pod svahom sa nachádzal bufet, v ktorom sa počas prestávky mohli občerstviť.

Ich denný program bol nasledovný :

Ráno o 7-mej hodine bol nemilosrdný budíček, ktorý vykonávala služba, teda deň predtým zvolení študenti. Potom raňajky a o 9-tej začínali s lyžovaním, ktoré trvalo do obeda, ktorý sa podával okolo 12-tej. Po ňom si študenti mohli oddýchnuť a o 14-tej už opäť „nabehli“ na lyže. Lyžovali približne 2 hodiny a potom celí zmorení takmer zaspali.. Ale ešte predtým si dali výdatnú večeru a pripravili si program, ktorým zabávali ostatných. A o desiatej mali večierku. Na izbe sa mohli pošepky rozprávať, ale väčšina už bola taká unavená, že takmer hneď zaspala. Posledný deň im bolo dopriate od profesorov ostať hore do polnoci. Ak sa podarilo, po programe si spravili menšiu diskotéku. Cez voľný čas si mohli ísť posediť do reštaurácie alebo sa osviežiť v bazéne či vírivke. Chalani si radi zahrali stolný futbal. To všetko im ponúkal hotel, v ktorom boli ubytovaní. Nik sa nedolámal a lyžiarsky si všetci určite užili. Je to jeden z tých príjemných zážitkov, ktoré nám gymnázium ponúka :-).

P.S. : Za pomoc ďakujem Adriane Balážovej ;-)

Dominika ☺

Návšteva nórskeho študentov

V celom modernom svete sú čím ďalej, tým viac preferované výmenné pobyty. Študentom slúžia na to, aby sa zdokonalili v cudzom jazyku, spoznali nových ľudí, kultúru, krajinu a jej mentalitu. Ani naša škola v tomto nechce ostať pozadu, a tak sa vďaka projektu NIL mohol aj v našom gymnáziu tento historicky prvý výmenný pobyt usporiadať. Do tohoto projektu boli zapojení študenti 3.A (medzi nimi aj ja), 3.B a septimy. V škole nám teda od 18. apríla do 2. mája 2009 pribudlo 15 „nových“ študentov z nórskeho mesta Flisa. Toto mesto je o niečo menšie ako Myjava, takže naše obavy, že Nórom bude chýbať ruch veľkomesta, boli zbytočné. Po rozhovoroch s nimi sme sa dozvedeli, že väčšina z nich býva na farmách, kde „líšky chodia dávať dobrú noc“, a mať aspoň jedného suseda je veľký luxus. Za tie 2 týždne, čo tu boli, sme sa dozvedeli aj iné veci z ich života a zažili sme „kopec srandy“. Rada by som vám v skratke tieto 2 týždne priblížila. Naši nórske kamaráti prišli na Myjavu z viedenského letiska večer v sobotu 18. apríla. Pred evanjelickým kostolom sme si ich „rozobrali“ do rodín. Doma už na nich čakala teplá večera, ktorá im po celom dni cestovania určite padla vhod. Víkend bol určený na zoznámenie sa v rodine. V pondelok

20. apríla sme Nórov privítali v škole tradične po myjavsky – tancom a hudbou folklórneho súboru Kopaničiar. Po obede ich privítala pani prednostka na mestskom úrade. Deň sme zakončili prehliadkou Myjavy a krásnym pohľadom z myjavskej veže. Prvý veľký zážitok čakal našich nových kamarátov hneď na druhý deň – jazda Čachtickou strelou na Čachtický hrad. Zážitok to bol určite

neopakovateľný, no ešte vzrušujúcejší bol samotný výstup na hrad. Keď všetci videli kopec, na ktorý majú vystúpiť, omdlievali už pod ním. Našťastie to všetci úspešne zvládli a mohli sa kochať krásou nášho kraja. V stredu 22. apríla sme opäť ostali v škole, kde sme pripravili aktivity ku Dňu zeme. Nóri v tento deň vyrábali korbáče z prútia a rôzne postavičky z hliny. Poobede sme šli na exkurziu do zberného dvora spoločnosti Brantner.

Chalani (a možno aj baby) si tu splnili svoj detský sen – odfotili sme sa so smetiarskym autom.

Vo štvrtok sme išli na ďalšiu exkurziu. Tentokrát do jadrovej elektrárne v Jaslovských Bohuniciach. Naša exkurzia bola

úspešná, keďže nič nevybuchlo a my sme mohli pokračovať v našom výlete do Piešťan. Nórom sme ukázali toto krásne kúpeľné mesto a kúpeľný ostrov. V piatok sme vstávali veľmi skoro – išli sme na výlet do Viedne. Tu sme si pozreli historické centrum. Zaujímavý bol i dom W. A. Mozarta, ktorý teraz slúži ako múzeum tohoto slávneho skladateľa.

Každý sa aj tak najviac tešil na poobedie, kedy sme navštívili Prater – slávny viedenský lunapark. Domov

sme prišli až neskoro večer. Nasledujúci víkend bol opäť určený na aktivity v rodine. Ani sme sa nenazdali a výmenný pobyt sa prehupol do druhej polovice. V pondelok 27. apríla Nóri už od rána „zarezávali“ na hodine slovenského jazyka. Po dobrom obede sme išli na „malú prechádzku“ smer čistička Turá Lúka. Také grimasy, aké všetci hádzali, asi ešte nikto nevidel ... Po návšteve čističky sme sa išli pozrieť na Gazdovský dvor. Tu Nóri ochutnali chlieb s masťou a cibuľou. Ten im však, ako mnoho iných typicky slovenských jedál, nezachutil, a tak sme si na ňom pochutili my Slováci. 28. apríla sme sa išli plaviť po vodnom diele Gabčíkovo. Aj keď fúkal vietor, nálada na lodi bola výborná. Po dvojhodinovej plavbe sme opäť nasadli do autobusu, aby sme si mohli ísť pozrieť naše hlavné mesto. Ďalší cestovateľský zážitok bol pre našich priateľov pripravený na štvrtok – jazda pravou slovenskou Karosou do Prietrže. Tam sme sa išli pozrieť do jedinej ručnej výroby papiera na Slovensku. Po prehliadke si každý mohol skúsiť papier aj vyrobiť. Cestou z Prietrže sme sa zastavili na Bradle, kde sme Nórom porozprávali o M. R. Štefánikovi.

Vo štvrtok 30. apríla sme navštívili Trenčiansky hrad. Po návšteve sa Nórom konečne splnil sen. Mali 5 hodín na nakupovanie. A keďže ceny sú tu pre nich v porovnaní s ich nízke, späť do autobusu sa vrátili s poloprázdnyimi peňaženkami. Čo by to bol za 1.máj bez motocrossu? O túto spoločenskú akciu nemohli prísť ani Nóri. Po zaprášenom dni na Kamennom kopci sme išli do Trnovie. Tam sme sa stretli všetci študenti zapojení do projektu a spravili si rozlúčkovú opekačku.

Po nej sme sa všetci riadne začmudení vrátili domov. Naši nórski priatelia si pobalili všetky svoje veci a išli spať. Čas plynul ako voda a my sme sa o pol šiestej ráno opäť stretli pred kostolom. Plní zážitkov z posledných dvoch týždňov sme čakali na autobus, ktorý Nórov odvezie na letisko. Posledný rozhovor, pohľad, zamávanie s prísľubom, že sa uvidíme v septembri a Nórov nebolo. Všetci sa už teda tešíme na september, keď do Nórska pôjdeme na dva týždne my. Myslím, že tieto dva týždne každému z nás, kto sa projektu zúčastnil, dali veľa. Spoznali sme veľa nových kamarátov, a najmä sme si overili a zdokonalili svoje poznatky z cudzieho jazyka. Týmto ďakujem aj našim profesorom, vďaka ktorým sa projekt mohol uskutočniť. Všetkým vám, ktorí rozmýšľate, či sa máte do niečoho takého pustiť, jednoznačne radím: ÁNO!

Zuzana El'ková, 3. A

Prehliadka stredoškolských časopisov

8. apríla 2009 sme sa zúčastnili súťaže Prehliadka stredoškolských časopisov v Starej Turej, ktorú zorganizovala a odprezentovala Silvia Štefániková z Trenčína. Tejto akcie sme sa zúčastnili už po druhýkrát. Prvý raz minulý rok, tak ako vtedy, aj teraz v rámci krajského kola SOČ. Neumiestnili sme sa síce ani na jednom z prvých troch miest, ale zato sme sa dozvedeli, v čom sme dobrí a v čom máme nedostatky.

Pani Silvia Štefániková nám na úvod povedala niečo o programe Mládež v akcii, ktorý podporuje neformálne učenie mladých ľudí. Sú tu zahrnuté mládežnícke výmeny, iniciatívy, projekty mládežníckej demokracie, spolupráca so susednými krajinami Európskej únie alebo stretnutia mladých ľudí. Napokon sme sa dostali konečne k

samotnému hodnoteniu časopisov. Hodnotiaci novinári boli Leo Kužel a Ladislav Pavlík. Nemohli sme si nevšimnúť, že polovicu toho, čo povedali tento rok, spomenuli aj minulý. Hodnotili najmä vizáž a obálku časopisu. Ocenili hlavne tých, ktorí mali túto podmienku „dokonale“ splnenú. Zrejme sa neriadili heslom „nesúď knihu podľa obalu“. Dostali sa aj k nášmu časopisu a neobstáli sme zle. Teens vyniká v tom, že máme úvodník, správne zoradené články od začiatku po koniec, máme fotky, články písané v stĺpcoch. V ostatných časopisoch práve toto kritizovali: malé fotky, strany písané vcelku bez rozdelenia do stĺpcov, nezoradené články. Avšak aj tak sme sa neumiestnili ani na jednom mieste. Časopisy, ktoré boli hodnotené na tejto prehliadke, boli napríklad Nový kontakt, Spektrum, Slovo a samozrejme náš Teens.

Nuž, stačí nám len dúfať, že ak sa podobnej akcie zúčastníme aj v budúcich rokoch, odídeme odtiaľ oveľa spokojnejší a možno aj s ocenením;-)

Katka

Toto sme my...

Silvia Štefániková z MC Trenčín

Viete, že...?

...na vyhlásení Športovec Myjavy 2008 kategóriu **Objav roka** vyhrali myjavské **futbalistky**, ktoré až na dve výnimky reprezentovali hráčky našej školy (snímka) a športovcov gymnázia zastupovala všestranná výborná športovkyňa **Iveta Neved'alová**?

...v celoštátnom kole olympiády v nemeckom jazyku obsadila **Ľubomíra Černeková** (3. B) 3. miesto a **Ondrej Škopek** (tercia) 6. miesto? ... na krajskom kole SOČ v Starej Turej sa prezentovali svojou prácou Tvorba a ochrana

životného prostredia **Zuzana El'ková a Zuzana Kováčová** (3. A)?

...**Tomáš Figura** (septima) obsadil vynikajúce 4. miesto na celoslovenskom kole biologickej olympiády v Rakoviciach?

...naši vybraní študenti a pedagógovia sa zúčastnili v rámci projektu **Comenius** návštevy v partnerskom **tureckom meste Kahramanmaras**, kde okrem iného úspešne prezentovali svoj projekt o šetrení energiou v našej škole (viac v článku)?

...naši **volejbalisti** v kategórii základných i stredných škôl a **basketbalistky** v kategórii stredných škôl postúpili do celoslovenského finále (viac v športovej časti)?

Boli sme v TURECKU

Ako asi mnohí viete, naša škola je zapojená do projektu s názvom Comenius. Chcem vám v krátkosti priblížiť krajinu, s ktorou sa tento projekt taktiež spája.

Turecko - krajina zahalená kašmírom, prítiažlivá svojou korenistou vôňou a šťavnatou chuťou olív nás privítala s otvorenou náručou. Nikto z nás ani len netušil, čo nás čaká. Slnko, palmy, more... A ešte oveľa viac!

Okrem nás zdieľali tento pobyt aj naši maďarskí priatelia a Fíni zo severu.

Všetky štyri krajiny mali pripravené projekty, ktoré boli

zamerané na spracovanie energie a na jej čo najlepšie využitie. My - slovenskí študenti - sme odprezentovali projekt s názvom Šetrenie energií v rámci školy, ktorým sme sa snažili priblížiť súčasný stav v našej škole a navrhli sme aj vhodné riešenia, ako jednotlivé problémy odstrániť. Historická vložka mala taktiež svoje čaro, spolu s ňou nám robilo sprievodcu aj pekné počasie. Návštevou textilnej fabriky a tepelnej elektrárne sme si obohatili naše zážitky.

Videli sme „kus sveta“, spoznali novú kultúru a tradície, získali množstvo skúseností a hlavne veľa nových priateľov.

Michala Kraicová
Marcela Gáliková, 2. A

ŠPORT

V máji a v júni vrcholia športové súťaže vo všetkých športoch celoslovenskými kolami. Tento školský rok bol najúspešnejší pre našich volejbalistov, ktorí dvakrát postúpil do celoslovenského finále - v kategórii základných aj stredných škôl.

Školské majstrovstvá SR v kategórii ZŠ sa už uskutočnili v Starej Ľubovni a naši chlapci na nich obsadili pekné **4. miesto**, aj keď ich ambície určite siahali ešte vyššie.

V kategórii SŠ celoslovenské finále SCHOOL CUP – u našich **volejbalistov** ešte len čaká, a to v dňoch 9. – 11. 6. 2009 v Mošovciach. Všetci im budeme držať palce, podobne ako našim **basketbalistkám** v kategórii SŠ.

Návraty: Futbalistky v kategórii ZŠ skončili v okresnom kole na 2. mieste

4. apríla 2009 sa na našej lezeckej stene uskutočnilo 1. tohtoročné kolo **Edelweiss Cupu – Slovenského pohára mládeže v lezení**. Zaregistrovala sa rovná 50-ka detí od Košíc až po Bratislavu z pravidelne sa zúčastňujúcich klubov (Metropol Košice, CCCBBB, Horoklub Banská Bystrica, Prometheus Handlová, HK Zlaté Moravce, Boulderroom, MKŠK Modra, RedPoint Myjava, Bratislava, Aupeak, HK Manín, Sokol Žilina), ale čo je potešiteľné, prišli aj nováčikovia zo Žiaru nad Hronom.

Výsledky našich žiakov:

Kategória do 12 rokov dievčatá:

8. Eva Jagošová, príma

Kategória do 12 rokov chlapci:

15. Denis Drška, sekunda

16. Tomáš Bouma, príma

Kategória do 15 rokov dievčatá:

5. Magda Marečková, kvinta

9. Denisa Juhášová, tercia

Magda Marečková

Ak môžeme, radi by sme poďakovali **mestu Myjava**, firme **8000.sk** a **MVL Kňazský** za podporu týchto pretekov.

Denis Drška

Majster sveta z Myjavy!

Počas môjho pôsobenia v TEENSE som urobila už niekoľko zaujímavých interview s ľuďmi, pri ktorých je namieste slovo "výnimoční". V tomto čísle vám prinášam rozhovor s len 13-ročným Myjavčanom **Miroslavom Kolárikom**, ktorý stal majstrom sveta v cyklotriale v kategórii do 12 rokov.

Cesta k úspechu nebola vôbec ľahká, ale jeho víťazstvo je dôkazom toho, že všetko sa "dá" ... Moje poďakovanie patrí najmä jeho bratovi Michalovi, študentovi našej školy, bez ktorého by ste si tento rozhovor neprečítali.

Na to, aby si získal tento titul, si určite veľa trénoval. To, či boli modriny a škrabance na dennom poriadku, je zbytočné sa pýtať. Nemal si obdobie, kedy si chcel s tým "seknúť"?

Mal som viacero takých období, raz som nejazdil mesiac, ale potom som sa zase k tomu vrátil.

Od koľkých rokov sa venuješ tomuto náročnému športu - cyklotrialu?

Asi od šiestych rokov, ale na bicykli jazdím už od 1,5 roka.

Kde si sa prvýkrát stretol s týmto menej známym športom? Čím ťa zaujal?

Bolo to v roku 2002 v Záriečí na pretekoch. Zaujal ma svojou nevšednosťou.

Na Športovcovi Myjavy si sa suverénne prebojoval do TOP 12 a dostal si špičkový bicykel, dovezený až zo Španielska. Bolo to pre teba veľké prekvapenie?

Bol to šok, dosť veľký, ale príjemný.

Šport, ktorému sa venuješ, je určite finančne náročný. Získal si vďaka svojim úspechom aj sponzora?

Sponzorov som "zdedil" po otcovej športovej kariére. Neskôr som získal firmu NADRESS.

Kde sa konali majstrovstvá sveta, na ktorých si získal titul, o ktorý sa mnohí športovci pokúšajú celý život?

Boli to spolu troje preteky - v Španielsku vo Friase, vo Francúzsku v La Tour Say a v Japonsku vo Itadori.

Ak by si mal poradiť začínajúcim športovcom, ako by znel recept majstra sveta na úspech?

Tréning, tréning, tréning ...

Na konci nášho rozhovoru by sa Mirko chcel poďakovať hlavne svojej rodine a v neposlednom rade i jeho sponzorom, a to najmä spoločnosti NADRESS. A naša redakcia mu želá veľa ďalších úspechov v jeho športovej kariére.

Suzan

Umelecký kútik

Láska je viac než slovo (Poviedka)

Zotmelo sa. V dialke svietili jasné hviezdy. Bolo ich plné nebo! Ich jas bol neuveriteľne prenikavý. Zastala som na chodníku a čakala.

- Á, tu si! – ozvalo sa mi spoza chrbta.

- Hej, sledujem hviezdy, pozri na ne, - povedala som pošepky a prstom ukázala na najjasnejšiu hviezdu.

- Ani jedna nie je taká krásna ako ty, – odvetil, bozkajúc ma na šiju. Nadvihol mi jemné vlasy a pridržal si ich blízko tváre. S privretými viečkami sa nadýchol. Sladká, opojná vôňa. Nikdy sa nemohol nasýtiť. Otočila som sa a usmiala sa mu do očí. Do krásnych čokoládových očí. Postavila som sa na špičky a vtisla mu bozk na líčko. Usmial sa a privinul si ma k sebe.

- Pôjdeme? - spýtala som sa. Prikývol.

- Ako bolo v autoškole? – nadviazala som komunikáciu a postupne sme sa rozhovorili. Kráčali sme tmavým námestím, osvetleným len jasom hviezd. Pouličné lampy nevrhali takmer nijaké svetlo, vytvárali len nepatrné tieň. Dokonca aj nevlúdna ulica sa zmenila na prívetivú. Bola som rada, že som tu s ním. Všetko vyzeralo byť bezpečné a priateľské.

- Ahojte, - pozdravila som Janku a Emu a pozrela som sa po okolí. Nachádzali sme sa v bare – U Normana. Bola som taká vzrušená! Ale nestačilo mi to. Posadili sme sa do boxu. Tapacírované lavice už boli mierne zošúchané, ale nepôsobili odpudivo. Uvelebila som sa v Gabovom náručí a maznavo ho pobožkala na krk. Pohladil ma po vlasoch a vtom k nám prišiel čašník. Alebo barman? Nevedela som, ako ho mám nazvať, ale na menovke mal napísané Viliam. Vilko? Spomenula som si na rozprávku Včielka Maja a Vilko. Usmiala som sa a jeho pery sa tiež zvltnili v milom úsmeve. - Čo si dáte? – spýtal sa a blond ofina mu spadla do očí. Žmurkol na mňa a Gabo si ma k sebe privinul. Komické. Opäť som sa neubránila úsmevu. Tento večer sa vyvíjal sľubne.

- Malé pivo, kofola a karpatské horké, - zahlásil Gabo a Vilko (ako som si ho v duchu nazvala) zmizol. O malú chvíľu si k nám prisadol Jakub, Ondrej a Maroš s Milicou. Gabo sa s nimi hneď pustil do debaty a ja som s babami poslušne odpochoďovala na toaletu.

- Ten barman je super, však, Lienka? – naliehala na mňa Ema.

- Cica, videla si jeho úsmev? Ale žmurkol na teba, - zosmutnela Jaja.

Musela som sa zasmiať.

- Hej, baby, veď ja mám Gaba, či nie?

- A? – nechápali ony.

Pokrútila som hlavou.

- Pôjdeme dnes aj k Billovi? – zahlaholila Milica, nanášajúc si rúž na pery.

- Hm, ja by som rada, - prikývla Jaja a s Emou sme sa k nej pridali. Ktovie, či chalani budú súhlasiť. Na tanec ktovieako nie sú. Také lemry sú z nich! Ale veď u Billa sa chutných chlapcov nájde dosť. A videoklip, ktorý práve vychádzal z toho veľkého plátna na stene, ma usvedčil, že dnešný večer budem tancovať, aj keby som si mala nohy polámať!

Oznámili sme svoje zámery chalanom.

- Ale baby, veď k Billovi je to polhodina cesty autom a my sme už všetci pili. A vy vodičáky nemáte. Hej, Jaja, veď ti si ešte nezaplatila celú sumu za vodičák, že? No ale jazdiť už vieš, čo keby si nás odviezla? – nadhodil Maroš.

- Maroš, čo si už stihol vypiť? – uškrnula sa Jaja a my sme sa zašklabali.

- Ale náš problém to nerieši. A ja nechcem celý večer presedieť v bare! No tak, Gabo, pod! – túlila som sa k nemu.

- Dievča moje, vieš ty vôbec, čo znamená slovo bezpečnosť? – nedal sa presvedčiť Gabo. V podstate mal pravdu, ale ja som stoj čo stoj chcela ísť tancovať a na okolí žiadny iný diskoklub nebol.

- Nemal si piť, - osočila som sa naňho a to konečne zapôsobilo. Hurá!

- Ježis, Lienka, ak sa dostaneme do problémov, bude to tvoja chyba! – mudroval Jakub.

Bla bla bla. Samé žvásty! Kto to má chuť počúvať? Ide sa a hotovo! Vyplazila som na Jakuba jazyk a ten len prevrátil očami.

- Ondro vypil iba dva poháriky, ten by mohol šoférovať, - zavelil Maroš a všetci sme nasadli do Fabie. Ondro ju dostal k narodkám a aj keď to mal k Normanovi pešo iba 20 minút, aj tak sa radšej prevážal autom.

Cestou k Billovi sa nič nestalo. V aute sme sa naladili na tú správnu vlnu – na plné gule sme si pustili nové cédečko od Nickelbacka a dupali sme to, čo nám dych stačil.

Chalani šli odparkovať fáro a my sme nacupkali k Billovi. V mojej bielej riflovej sukni a priliehavom tope som zrejme vyzerala na zjedenie. Svedčili o tom aj pohľady, ktoré k nám boli vyslané, len čo sme sa s babami zjavili vo dverách. Ema s Jajou mali bedrové rifle a nežne vykúkali ich ploché brušká. Milici zase svedčal jej nový účes. Ale myslím si, že najkrajšie na nás boli úsmevy. Každá z nás sa usmieva inak, inak sexi, inak milo, ale trúfam si povedať, že príjemne a očarujúco. Zasmiala som sa nad vlastnou márnivosťou a prešla k baru objednať si vodku s džúsom. Baby si objednali to isté a rozhliadli sme sa po klube. Dnes tu hrala skvelá hudba, musela som uznať. A aj chalani vyzerali super. Bože, som strašná. Keby mi tak Gabo čítal myšlienky. Hej, ale ktovie, či on o iných babách nemá podobné! Nad tým som ale rozmýšľať nechcela... Nie dnes, nie teraz...

- Ahoj, princezná, - vytrhol ma z úvah neznámy. Otočila som sa k nemu a skoro mi oči vypadli! To bol Vilko! Od Normana! Môj Vilko! Srdce sa mi rozbúchalo. Hej, si zadaná! Prebleslo mi na okamih myslou... Ale vážne len na okamih.

- Ahoj, - odzdravila som a pridala jeden zo svojich povestných úsmevov. Jaja s Emou na mňa závistlivo pozreli a Milica vyslala ku mne varovný pohľad. Nevšímala som si ich a čakala, či bude Vilko pokračovať v konverzácii. Našich chalanov som nikde nevidela.

- Smiem ťa pozvať na parket? – zaševelil a potriasol vlasmi. Bože, to je krása, pomyslela som si.

- Ale jo, nech sa páči, - odvetila som a pobrala sa s ním na parket. Tancovali sme telo na telo. Bolo to sexi a vzrušujúce. Krásne, ako sa vedel oddať hudbe. Bláznili sme sa. Gabo sa nikdy takto nevedel oddávať hudbe... Nikde som ho nevidela, a tak som pokračovala v tanci s Vilkom. Potom ma pozval na drinky. Vypila som jeden, dva, tri... Pomaly sa mi začala točiť hlava. Vo Vilkovom objatí som sa cítila senzačne. Bola som oťapená, ale... Nemalo to chybu. Ale aj rozprávky sa občas musia skončiť... A tá moja tiež nie je žiadna výnimka. Áno, vtrhol dnu Gabo a všetko pokazil.

- Kde máš mobil, Lienka? Už celú večnosť ti volám! Chcel som len vedieť, či si v poriadku, vieš, že nemám rád tieto miesta, preto som sem neprišiel osobne a skôr, ale už som musel...

Začal som báť, že sa ti niečo stalo... Ale vidím, že si v úplnom v bezpečí! Doparoma, aký somár ťa to tu obchytáva?! – začal zúriť Gabo a ja som pod vplyvom alkoholu tiež vzápätí vybuchla.

- Neznášaš tanec, dobre. Ale potom mi nezakazuj, ak sa chcem ísť baviť po svojom a ty s chalanmi hniješ niekde v bare a potom sa z ničoho nič dovalíš a dávaš mi kázeň o slušnom správaní! – neudržala som sa a začala plakať. Vilko ma začal tíšiť, ale to už Gabo nevydržal a pästou mu vrazil rovno do líca. Myslela som, že všetky Vilkovy zuby sa rozsypú po dlážke. Vilko mu to oplatil. Gabo bol ale rýchlejší, vyšší a svalnatejší. Niekde v podvedomí som tušila, že som urobila chybu, ale čas sa nedá vrátiť späť... A kým sa ktokoľvek stihol spamätať, vyletela som z klubu a bežala na parkovisko. Ondrej s Marošom tam ledabolo postávali. Ondrovi som uchmatla kľúče z ruky a nasadla do auta. Naštartovala som. Motor zahučal a ja som dostala strach. Ale hrdosť bola silnejšia. Hrdosť? Veď som ublížila Gabovi... Do očí sa mi tlačili slzy, ale stihla som zazrieť približujúceho sa Gabriela.

- Zastav ju! – kričal. Neposlúchla som. Maroš a Ondro nechápali, akej situácie sú svedkami a ani sa nepohli.

Dupla som na plyn a auto sa pohlo... A letelo... A zrazu bolo strašne ticho... Strašne prázdno...

- Anjelik, to som ja, Gabriel, - ozvalo sa kdesi nado mnou. Bola som v nebi? Videla som krásne zelené lúky a obrovské jazero. Videla som úsmev. Taký prenikavý, že mi oslepoval oči. Musela som ich privrieť. Kráčala som ďalej. Viedol ma hlas a srdce. Ozvena : Anjelik, anjelik... Stále som to počula. Čo to bolo? Akoby to prichádzalo z veľkej diaľavy... Nič sa nedialo. Pocítila som dotyk ľahučký ako dotyk motýlích krídel. Neuveriteľné. Takto teda vyzerá nebo? Musím o tom povedať našim. Aj Jaje, Eme a Milici. A určite Gabrielovi. Áno, jemu. Ale kde sú? Kde je? Vždy bol so mnou, vždy ma vytiahol z každej kaše, vždy ma ochránil... On bol môj „archanjel Gabriel“ . Moj strážny anjel. A vtom som otvorila oči. A stál nado mnou. Bolo to také prirodzené! Chcela som ho pritiahnuť k sebe, ale čosi ma zastavilo. Hadičky v ruke. Čo to je? Čudovala som sa. A Gabrielova uplakaná tvár.

- Prečo plačeš? – spýtala som sa ho pošepky. A vtom som sa rozepamätala na všetko. Všetko!

- Prepáč, prepáč mi to..., - začala som a bolo mi smutno na duši.

- Nie, neospravedlňuj sa. Vieš, ako strašne som sa o teba bál? Keby... Zomrel by som, - spustil. Nechácala som.
- Počkaj, čo keby? Čo presne sa stalo? - naliehala som.
- Mala si autonehodu. V Ondrovom aute. Narazila si do stromu, - povedal stručne Gabo. Tie krvavé okolnosti vedieť nemusí, pomyslel si.
- A čo sa stalo s autom? Ondro ma zabije! – preľakla som sa.
- Gabo sa zasmial. Konečne neplače, s potešením som si uvedomila.
- Neboj, o všetko je postarané. O auto si starosti nerob. Hlavne sa lieč. Oddýchni si. Budem pri tebe, - sľúbil.
- Ďakujem. Lúbim ťa, - usmiala som sa.

Možno mal Vilko očarujúci úsmev, zvodne padajúcu ofinu do čela a krásne sa vedel hýbať na parkete, ale nemal srdce, aké mal Gabriel. Plné lásky.

Všetko, čo pre mňa spravil, mi napovedalo, že ma miluje. Naozaj miluje. V hádkach sa snaží robiť kompromisy, snaží sa, aby som bola šťastná, venuje mi všetok svoj čas, nehu, lásku, priateľstvo. A svoj život. Nikdy sa odo mňa neodvrátil, ani v najhorších a najťažších chvíľach. Hoci až táto nehoda ma prinútila sa nad tým zamyslieť... Bola som rada. Veď viete. Lepšie neskoro ako nikdy. A s týmito myšlienkami som zaspala. Gabriel ma držal za ruku a ja som cítila, že už sa nikdy nemusím báť.

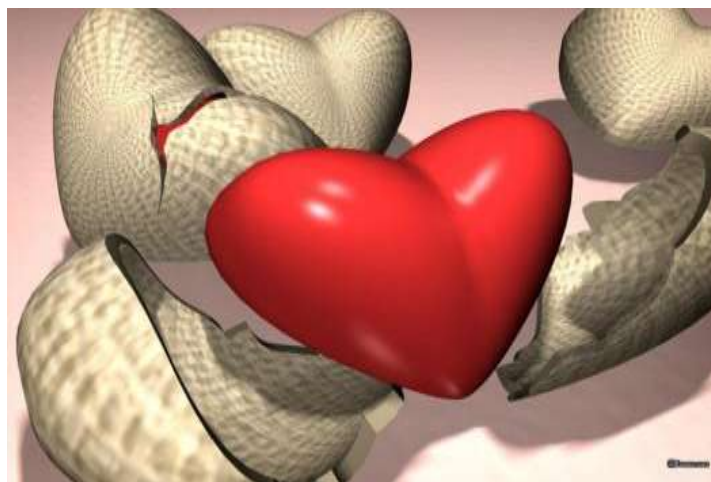

Dominika :-)

TY A JA
A keď už nič na tomto svete
nebude
Nebude také isté
A aj keď zhasnú hviezdy
A pevninu zaleje more
A aj keď záliv prestane byť náš
A všetky naše útočiská zmiznú
Lúky i prístavy
A tajomné jaskyne
A najvyššiu komnatu zahalí tma
A všetko všetko zaleje súmrak
Hmla sa zdvihne
A opar pohltí slnko
A keď sa bude zdať
Že všetko stratené je
A úsmev zamrzá večným snom
Vtedy zmysli si na jedno
Na mňa
Nedám sa pohltiť ohňom

Ani zaliať tmou
Nepohltí ma more
A nedám sa uspať večným snom
Nie
Ja nie
Aj keď zablúdiš
V šírej pustatine
Na osirelej pláži
V dažďovom pralese
Na dne mora
Vždy ma nájdeš
Vo svojom srdci
Budem žiť naveky
Už sa nemusíš báť
Nikdy ničoho
Teba a mňa
Prázdna ničota nepohltí
Už naveky
Len ty a ja

Dominika :-)

Redakcia TEENS – u Vám želá príjemné prázdniny!

Dominika Petrášová
(šéfredaktorka)

Katka Klandúchová
(redaktorka)

Zuzka Kováčová
(redaktorka)

Zuzka El'ková
(redaktorka)

Vladimír Domen
(fotograf)

Daniel Skalický
(grafická úprava)

Ľuboš Barbírik (grafická, jazyková a stylistická úprava)